

**ПРЕЗЕНТАЦІЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ З ТЕОРІЇ ТА
МЕТОДИКИ РОБОТИ З ДИТЯЧИМ
ХОРЕОГРАФІЧНИМ КОЛЕКТИВОМ НА ТЕМУ:
«ФОРМУВАННЯ ЕСТЕТИЧНОГО СТАВЛЕННЯ
ДО МИСТЕЦТВА ХОРЕОГРАФІЇ ЗАСОБАМИ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ТАНЦЮ»**

Виконала
Студентка III курсу,
31 групи
Курудімова Тетяна

ЗМІСТ

ВСТУП

РОЗДІЛ I. РОЛЬ ХОРЕОГРАФІЧНОГО МИСТЕЦТВА У ВИХОВАННІ КУЛЬТУРИ ДІТЕЙ

1.1. Хореографічне мистецтво як засіб естетичного виховання дітей

1.2. Форми і методи виховної роботи у творчому колективі

РОЗДІЛ II. ВПЛИВ НАРОДНОГО ТАНЦЮ НА ЕСТЕТИЧНЕ ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ

2.1. Внесок відомих українських педагогів–хореографів у розвиток народної хореографії

2.2. Естетичне виховання дітей засобами української народної хореографії

2.3. Методологічні принципи втілення естетичного виховання на уроках народної хореографії

ВИСНОВОК

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ДОДАТКИ

ВСТУП

Танець – один з найдавніших і масових видів мистецтва. У ньому знаходять відображення соціальні та естетичні ідеали народу, його історія, трудова діяльність протягом століть, життєвий уклад, звичаї, характер. Народ створює в танці ідеальний образ, до якого він прагне і який затверджує в емоційній художній формі.

Естетичне виховання – це складова частина виховного процесу, безпосередньо спрямована на формування й виховання естетичних почуттів, смаків, суджень, художніх здібностей особистості, на розвиток її здатності сприймати й перетворювати дійсність за законами краси в усіх сферах діяльності людини.

Естетичне виховання засобами народного танцю – цілеспрямований процес формування творчо - активної особистості, здатної сприймати, відчувати, оцінювати прекрасне в процесі оволодіння знаннями та вміннями на заняттях українського народного танцю.

З огляду на це було обрано тему курсової роботи:
«Формування естетичного ставлення до мистецтва хореографії засобами українського народного танцю».

Її **актуальність** в тому, що народна хореографія сприяє не лише фізичному розвитку дитини, а й збагачує її духовно, виховує патріотичні почуття і шанобливе ставлення до історії та традицій свого народу;

Об'єкт дослідження – мистецтво хореографії;

Предмет дослідження – естетичного ставлення до мистецтва хореографії засобами українського народного танцю;

Мета дослідження – дослідити вплив українського народного танцю на естетичне ставлення до мистецтва хореографії.

РОЗДІЛ І. РОЛЬ ХОРЕОГРАФІЧНОГО МИСТЕЦТВА У ВИХОВАННІ КУЛЬТУРИ ДІТЕЙ

1.1. Хореографічне мистецтво як засіб естетичного виховання дітей

Заняття хореографічним мистецтвом сприяють фізичному розвитку дітей та збагачують їх духовно. Це гармонійне заняття приваблює і дітей, і батьків. Дитина, що володіє балетною поставою, захоплює оточуючих. Але її формування – процес тривалий, що вимагає багатьох якостей від дітей.

Дисциплінованість, працьовитість і терпіння – ті риси характеру, які необхідні не тільки в хореографічному класі, але і в побуті. Ці якості роками виховуються педагогами–хореографами і визначають успіх у багатьох справах.

Творча особистість – найважливіша мета як усього процесу навчання, так і естетичного виховання. Без нього, без формування здатності до естетичної творчості, неможливо вирішити найважливіше завдання всебічного і гармонійного розвитку особистості. Педагог–хореограф повинен сформувати, розвинути і зміцнити у дітей потребу у спілкуванні з мистецтвом, розуміння його мови, гарний смак і любов до нього.

1.2. **Форми і методи виховної роботи у творчому колективі**

Хореографічний колектив у певному сенсі і в певних умовах сприяє вирішенню виникаючих проблем у дітей: знімає негативні фактори; виховує відповідальність; прибирає тенденцію «винятковості» деяких дітей; береже дитину від нездорового суперництва, зловтіхи, «зоряної хвороби», що є важливим завданням у вихованні дітей. Викладач повинен навчити дітей здатності співпереживати чужій біді, вмінню захищати, можливо, всупереч всьому колективу. Висловити свою точку зору, відстоюючи її дитина навчається в колективі. Педагог активно виховує в них порядність, обов'язок і честь у людських стосунках, незалежно від зміни їх суджень і позицій.

Кожен педагог повинен спрямовувати всі свої сили на виховання дітей у колективі. Відзначає всі особливості, спостерігає за їх творчим зростанням. Для них він докладає всіх зусиль, не шкодуючи ні часу, ні коштів для всебічного їх розвитку.

РОЗДІЛ II. ВПЛИВ НАРОДНОГО ТАНЦЮ НА ЕСТЕТИЧНЕ ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ

2.1. Внесок відомих українських педагогів– хореографів у розвиток народної хореографії

Український танець займає значне місце серед культурних надбань нашого народу – це яскраве, багатобарвне творіння народу, що є емоційним художнім специфічним відтворенням його багатовікового життя. Народний танець завжди має яскраво виражену тему та ідею – він завжди змістовний. Широка популярність українського танцю в нашій країні та за кордоном пояснюється невичерпним багатством тем і сюжетів. У танцювальних образах розкривається національний характер народу, відображаються явища, взяті безпосередньо з його побуту та праці. Наявність яскравих побутових рис і особливостей, поєднаних з віртуозною технікою, надає українському танцю своєрідного колориту.

Серед відомих балетмейстерів українського народного танцю в ХХ ст. можна назвати Василя Верховинця, Павла Вірського та багато інших видатних українських балетмейстерів, які зробили значний внесок в українську хореографію та в мистецтво України загалом.

Василь Верховинець

Павло Вірський

2.2. Естетичне виховання дітей засобами української народної хореографії

Специфічною особливістю мистецтва української народної хореографії є її безпосередній зв'язок з музикою, яка допомагає розкрити хореографічний образ у всій яскравості і повноті, впливає на його темпоритмічну побудову. Українське хореографічне мистецтво пройшло складний шлях еволюційного розвитку. Першоджерелами танцю були різноманітні рухи, жести, що пов'язувалися з трудовими процесами, спостереженнями людини за природою, враженнями від навколишнього світу. На формування тієї чи іншої танцювальної культури дуже впливали умови життя народу.

Лексика українського народного танцю лаконічна, напружена й у кожній структурній частині вагома. Вона має яскраво виражений національний колорит. Глядач без спеціальної підготовки може визначити, надбанням якого народу є танець.

Танцювальний етнографічний матеріал, що є зразком норм поведінки, музичної та хореографічної культури українського народу, сприяє розвитку національної свідомості, патріотичних почуттів. Різноманітні ігри, лічилки, казки, пісні, що залучають дітей до фольклору – це доступна й цікава форма навчання і виховання.

Таким чином, виховні можливості українського хореографічного мистецтва визначають його вплив на основні сфери розвитку особистості – світоглядної, морально–етичної, інтелектуальної, емоційно–почуттєвої, комунікативної тощо.

2.3. Методологічні принципи втілення естетичного виховання на уроках народної хореографії

Виховання мистецтвом переслідує мету якнайраніше вплинути на внутрішній світ дитини, на його індивідуальне духовне багатство, яке визначить і його подальшу поведінку. У зв'язку з цим стає абсолютно зрозуміло: для того, щоб вести дитину по шляху творчого досягнення хореографічного мистецтва, треба знати, як воно впливає на дитину, в чому його виховна роль.

Прагнучи до максимальної ефективності уроків, необхідно здійснювати суворий відбір змісту матеріалу, пропонованого до вивчення, постійно перевіряючи ефективність відбору на практиці. Основними критеріями відбору рухів служили вікові фізіологічні і психологічні особливості дітей і рівень впливу цих рухів на формування правильної постави, розвиток координації, виховання художньо—естетичного смаку, формування основ індивідуальної танцювальної культури на різних етапах навчання.

ВИСНОВОК

Одним з найважливіших видів мистецтва є хореографія, яка супроводжує людину протягом усього життя, сприяє всебічному розвитку і вихованню її емоційної сфери. Саме заняття хореографією прикрашають життя, роблять його цікавим, змістовним, багатогранним. Особливий вплив танець має на дітей, і саме для них необхідна посилена увага до естетичного виховання засобами народної хореографії.

Танцювальне мистецтво, як ніщо інше, передбачає культуру доцільності, тобто «відкритість» різних культур. З огляду на це особливого значення набуває знайомство дітей з народним танцем, що, як і кожний витвір народного мистецтва, є «плодом народної творчості, уособленням його смаків і вподобань, дзеркалом національних особливостей художнього мислення народу». Це дає змогу дітям побачити та зрозуміти єдність національної танцювальної культури із світовою, сприяє формуванню різних пізнавальних інтересів, пробуджує чуттєвість, а також створює умови для розвитку танцювальної творчості.

**Дякую за
увагу!**

